

det lige saa godt vil hælde med denne Lov som med Loven for Holland og Fælster isfor, at den i sin Anvendelse vil støde paa adskillige Vansteligheder, og at der vil findes dem, som ikke ville være tilfredse med den Afgjærelse, som Loven kræfter. Saa er dette, dog ikke Noget, som er eiendommeligt for denne Lov, men Noget, der vil hælde enhver som helst Lov. Spød det imidlertid kommer an paa her, er at faae en Ende paa Sagen, at faae en Maade, hvorpaa alle de her forekommende Spørgsmaal kunne afgjøres, og jeg ved ikke nogen anden Maade, hvorpaa en saadan Afgjærelse kan ske med tilbørlig Hensyntagen til alle foreliggende Omstændigheder, end netop ad den Vej, der gjennemgaaende er fulgt i dette Lovforslag, nemlig ved Paataalselsen af Landvæsenstommisionerne enten i første og sidste Instants eller i alt Fald i sidste Instants, saa at altfaa de Interesserede, for saa vidt En og Anden af dem maatte være misfornøiede med den trufne Ordning, have Regres til Landvæsenstommisionen. En Ende skal der paa Thingene, og jeg ser ikke, at den menneskelige Tanke har fundet noget bedre Udvei i saa Henseende end den, at lade uwillige Mænd indrustede med den fornødne Rindskab til at bedømme Forholdene, afgjøre Sagen. Det er i alt Fald en Afgjærelsesmaade, som utvivlsomt i de fleste Tilfælde vil være at foretrække for en Afgjærelse efter en fast stereotyp Regel i en Lov.

Bojsen: Det forekommer mig, at den høitærede Minister nu lod ligesom en Lov til bage med Hensyn til Forstaelsen af Ordet „Eiendomme“ i det han sagde, at han ikke derved mente netop Matrixulnummere. Jeg tror ikke, at i noget Tilfælde „Eiendomme“ kan indskrænkes til at betyde det Samme som Matrixulnummere. Ved „Eiendom“ maa man forstaa et sammenvægt Jordbrug, der drives under Et (Indenrigsministeren: Ja!). Med Hensyn til det principale og subsidiære Forslag, af hvilke det første tales om „de Eiendommens Torder“ og det andet om „de Eiendomme“, har jeg hørt, at Nogle have været i Tvivl om, hvori Forskjellen mellem disse Betegnelser ligger. Det forekommer mig, at naaar det efter det første Forslag vil komme til at handle om: „For saa vidt brugbart og tilstrækkeligt Materiale til et Diger Opførelse, Udvidelse eller Vedligeholdelse ikke findes paa selve den til Diget med tilhørende Grøft benyttede Grund, skal det kunne fordres afgivet mod fuld Erstatning paa de Eiendommens Torder, som nyde eller ville vinde Beskyttelse ved Diget“, saa betyder dette, at dette Materiale ikke kan tages paa ethvert Punkt af Eiendommen, f. Ex. ikke i Eiendommens Gaard eller Have, men maa tages paa selve Torderne. Staar der derimod i Loven, at det kan tages mod fuld Erstatning paa „de Eiendomme, som nyde“ o. s. v., saa er der ingen

saadan Grundse som i det foregaaende Tilfælde. Nu er der vist ingen Tvivl om, at en Landvæsenstommision i ethvert Fald vil fritage saadanne Dele af Eiendomme, som de nævnte for at blive rene til ved en Expropriation; men Forskjellen bliver dog hævdet, naar der udtrykkelig staar, at det kun er paa Eiendommens Torder, at Materialet kan tages.

Steenstrup: Der er et nyt Eksempel. Nu er den ærede Minister vendt tilbage til at lægge den samme Mening i Forslaget under Nr. 1 a., som de fleste af Forslagsfællerne oprindelig gjorde, og jeg er altfaa nu enig med den ærede Minister, medens til Gjengjæld det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) nu ikke længere synes at være enig med ham. Her ser man altfaa igjen, hvorledes det gaar med en Lov, som ikke er behandlet i et Udvalg (Modsigelse). Jeg siger, som jeg sagde før, at jeg stemmer imod Loven, hvad enten det principale eller subsidiære Forslag bliver vedtaget. Et er i alt Fald vist, at de Herrer Landmænd vilde komme til at føle det i deres Pengepung, naar denne Lov vedtages saaledes, som man her synes at ønske det (Berg: Na!). Nu, det ærede Medlem kan nok sige „Na“, men kom til de Egne, hvor man skal lægge Diger paa en halv Snes Mens Hvide, og det ærede Medlem skal nok komme til at føle det i sin Pengepung. Den ærede Minister giver Fæsten under Nr. 8, men hvorfor da ikke give Løsen med. Naar man vil indbrømme Anvendelsen af § 2, hvorfor da ikke indbrømme Anvendelsen af §§ 1, 3, 4 og 5, som ere rene Bagateller mod § 2. Jeg skal imidlertid ikke opholde det ærede Thing længere, men kun gjentage, at jeg agter at stemme mod Loven.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Det principale Forslag under Nr. 1 a. til § 2 af S. Albretsen, Bojsen, Buch, Ole Christensen, Clausen, S. Kruse, Th. Kruse, N. Larsen, Jens Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds), Jens Jensen (Esbjerg Amts 2den Valgkreds), S. P. Jensen, N. Jensen (Skanderborg Amts 2den Valgkreds), S. Madsen, S. Madsen, S. Nielsen, Chr. Pedersen, L. Pedersen, S. Pedersen, G. Petersen, Rasmussen og Steenstrup;

3 dde Linie forandres: „de Eieres Torder“ til: „de Eiendommens Torder“.

vedtoges enstemmig med 62 Stemmer.

Dermed bortfaldt det subsidiære Forslag under Nr. 1 b.